

України : монографія. Київ : ННЦ «ІАЕ», 2012. 345 с.

2. Шуст О.А., Радько В.І. Організаційно-економічні засади функціонування м'ясного скотарства в Україні. [Економіка АПК](#). 2014. № 6. С. 10-15.

3. Пуцентейло П.Р. Оцінка конкурентоспроможності ринку яловичини сталий розвиток економіки. 2011. №5(8). С 205-215.

4. Державна служба статистики України. URL : <http://ukrstat.gov.ua>

ПРОБЛЕМИ В ПІДГОТОВЦІ МЕНЕДЖЕРІВ

Лінькова Олена Юріївна,
канд. екон. наук, доцент
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»

Організаційний потенціал бізнес-підприємств за умов інформаційної економіки визначається якісним рівнем менеджменту.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми менеджменту аналізують закордонні та вітчизняні вчені: Гасман О., Франкенбергер К., Шик М. вивчають роль та проблеми менеджменту з позиції моделювання бізнес-процесів [1], Котлер Філіп, Гермаван Катарджая, Іван Сетьяван виокремлюють особливості управління бізнесом в інформаційній економіці [2], Ліпін М. В. досліджує освіту сучасного світу [3]; Лукашова Л. В. аналізує внутрішній світ людини та його використання для розвитку організації [4]; Міроненко Ю. Д., Тереханов А. К. систематизує основи організаційного розвитку [5]; Савчук Л.М. поєднує дослідження вчених щодо трансформаційних процесів у бізнесі [6]; Чан Кім В., Рене Моборн зазначають про можливість успіху в бізнесі за рахунок впровадження інновацій [7]. Питання підготовки менеджерів за часів інформаційної економіки залишаються не вирішеними: процес усвідомлення власного Я студентами; елементи групової взаємодії; технічне забезпечення професійної діяльності; узгодження програм навантаження потребам студентів; виховання особистих якостей.

Мета дослідження – виявлення проблем підготовки менеджерів за часів інформаційної економіки та напрямків їх вирішення.

Основними рисами інформаційної економіки є прискорення інноваційного розвитку; провідна роль інформаційних засобів у всіх сферах; інформація стає товаром; операції в бізнесі будуються на використанні ідей;

ускладнення забезпечення якості освіти у зв'язку з прискоренням змін практичних завдань.

Особливості менеджменту інформаційної економіки: посилення тенденцій щодо відмови менеджерів працювати за наймом (бажання керувати власною справою); стрімкий перехід директивного менеджменту до консультативного; зменшення ієрархічних рівнів менеджменту; зростання ролі нематеріальних активів; усвідомлення найманими працівниками ролі власного внеску в отриманні прибутку і постійне зростання вимог до менеджерів; мультикультурний аспект управління персоналом.

Актуальні проблеми підготовки та підвищення кваліфікації менеджерів: низька якість освіти; недостатній розвиток інтелектуального потенціалу студента; відбір кадрів на певну посаду (працевлаштування – відсутність практичного досвіду роботи); пасивність у виконанні завдань.

Напрямки вирішення проблем підготовки менеджерів в Україні за часів розширення та інтеграції освітянського простору: покращення якості освіти через поширення взаємодії з роботодавцями як в форматі надання практики студентам за спеціальністю, так і у формуванні актуального методичного матеріалу для інтелектуального розвитку; участь фахівців у формуванні вимог до посад за спеціальністю; інтеграція підготовки менеджерів з ринком праці за допомогою оцінки навичок студентів роботодавцями; реагування освіти на процеси в економіці проведення стажування викладачів у провідних вищих навчальних закладах та постійна участь в наукових дослідженнях спрямованих на вирішення актуальних практичних завдань; надання практичного досвіду студентам через поширення практики вищих навчальних закладів – стажування на канікулах; розвиток здібностей у студента до саморозвитку та творчості через активізацію пізнавального процесу ігровими формами роботи в аудиторії.

Висновок. Наукова (практична) новизна, викладена у доповіді: комплексна реалізація запропонованих напрямків удосконалення системи підготовки менеджерів на основі вчасного реагування на зміни ринку праці дозволить максимально реалізувати потенціал підприємства.

Напрямок проведення подальшого дослідження: створення умов для

постійного навчання менеджерів.

Список літератури:

1. Гассман О., Франкенбергер К., Шик М. Пер. с англ. Бизнес-модели. 55 лучших шаблонов (The Business Model Navigator: 55 Models That Will Revolutionise Your Business). Москва: Альпина Паблишер, 2017. 432 с.
2. Котлер Філіп, Гермаван Катарджая, Їван Сетьяван Характеристики Маркетинг 4.0. Від традиційного до цифрового. Перекладач Клавдія Куницька, Олена Замаєва Під редакцією В. Олександро. Київ : КМ-БУКС. – 2019. – 224 с.
3. Ліпін М. В. Освіта в модифікаціях сучасного світу : монографія / М. В. Ліпін. – Київ : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2018. – 340 с.
4. Лукашова Л. В. Мале підприємництво: методологія та практика фасилітації розвитку: монографія / Л. В. Лукашова. – Київ : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2019. – 448 с.
5. Мироненко Ю. Д., Тереханов А. К. Организационное развитие компании. URL: http://www.cfin.ru/management/strategy/change/for_org_dev.shtml (дата звернення: 12.02.2020).
6. Сучасні процеси трансформації у бізнесі та виробництві: теорія, методологія, практика (фінансовий сектор, аграрна галузь та сфера послуг): монографія / за ред. Л.М. Савчук, Л.М. Бандоріної. – Дніпро: Пороги, 2019. – 548 с.
7. Чан Кім В., Рене Моборн Стратегія блакитного океану. К. : Книжковий клуб "Клуб Сімейного Дозвілля". – 2016. 384 с.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ ЛОГІСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Маслак Ольга Іванівна,
д-р екон. наук, професор, зав. кафедри економіки,
Нікітюк Віталій Григорович,
аспірант,
Кременчуцький національний університет
імені Михайла Остроградського
Таловер Володимир Адиславович,
директор ТОВ «Віденський млин», м. Кременчук.

Трансформаційні зміни в національній економіці викликають зміну орієнтирів в управлінні економічними процесами. Змінюються вимоги щодо стандартизації продукції (згідно світових норм), що супроводжують зміну методів планування, організації виробництва, руху матеріальних потоків. Всі ці умови є важелями, які стимулюють застосування логістики на практиці [1].

Машинобудівний комплекс України на сьогоднішній день залишається однією із системоутворюючих галузей національного господарства. Підприємства машинобудівного комплексу потребують змін у виробничо-господарській діяльності на основі застосування логістичних підходів в управлінні, які дозволять своєчасно реагувати на зміни в зовнішньому та